

[Socialministeren.]

at problemet om vanskeligt stillede arbejdsløshedskassers forhold blev fremdraget. I 1952 stillede medlemmer af socialdemokratiet et forslag, der sigtede på at komme disse kasser til hjælp. Sagen blev imidlertid ikke færdigbehandlet, men i fortsættelse af udvalgsbehandlingen i folketinget blev spørgsmålet henvist til en kommission, arbejdsløshedsforskringskommissionen, der skulle behandle både den dengang foreliggende akutte situation for de vanskeligt stillede kasser og spørgsmålet om tilvejebringelse af en varig løsning af disse kassers økonomiske forhold.

En løsning af den sidstnævnte opgave presser sig på, som det også fremgår af det om Arbejdsrådene Arbejdsløshedskassers forhold nævnte, og det er regeringens opfattelse, at løsningen af denne opgave må gennemføres nu, uanset at kommissionen ikke har afsluttet sit arbejde. Jeg vil gerne her ved pege på, at der efter mit skøn ikke er grund til at tro, at der fra kommissionen ville kunne fremkomme en enig indstilling om problemets løsning.

Selv om der således ikke foreligger en betænkning fra kommissionen, vil en ordning af de vanskeligt stillede arbejdsløshedskassers forhold dog kunne bygge på kommissionens arbejde, idet der foreligger en af kommissionen udarbejdet skitse, der har fundet tilslutning hos arbejdsløshedskassernes, De samvirkende Fagforbunds og socialdemokratiets repræsentanter i kommissionen. Ligeledes har det radikale venstres repræsentant i kommissionen fundet skitsen tiltalende, men har dog peget på det ønskelige i visse ændringer i skitsen. Jeg henviser i øvrigt til kommissionens skrivelse til socialministeriet af 21. januar 1958, der er optaget som bilag til bemærkningerne til det foreliggende lovforslag.

Skitsen har som principielle udgangspunkter, dels at arbejdsløshedskassernes medlemmer gennem kontingentbetaling skal bidrage til dækning af understøttelsesudgifterne indtil en vis grænse, bestemt ved ledigheden, dels at restudgifterne dækkes gennem tilskud fra det offentlige og bidrag fra arbejdsgiverne. Tilskuddet til arbejdsløshedskasserne beregnes efter forslaget i endnu højere grad end nu i forhold til disses udgifter, og forslaget betegner således en

fortsættelse af den linje i udviklingen, hvorefter en stadig stigende andel af kassernes tilskud beregnes efter udgifterne.

Forslaget indeholder 3 former for offentlige ydelser til kasserne: for det første ydes der kasserne refusion af en procentdel af de understøttelsesudgifter, der svarer til dagpengeunderstøttelsen, beregnet efter satsen for ikke-forsørgere. Refusionsprocenten afhænger af ledigheden inden for kassen, således at der ydes større refusion ved større ledighed.

For det andet refunderes de tidligere nævnte sociale ydelser, altså forsørgertillæg, børnetillæg og brændselhjælp samt nu til lige huslejhjælp — der ved den gældende ordning refunderes fuldt ud — til samtlige kasser med 75 pct. af udgifterne. Hvis der til en kasse som følge af betydelig ledighed inden for denne ydes refusion af dagpengeunderstøttelserne med en større procent end 75, refunderes de sociale udgifter dog også med denne større procentdel.

Endelig for det tredje ydes der et tilskud på et beløb for hvert medlem af kassen. Beløbets størrelse afhænger af ledigheden inden for kassen, således at dette tilskud — ligesom det gælder med hensyn til refusionen af udgifterne — stiger med stigende ledighed. For at knytte omfanget af statskassens ydelser til kasserne sammen med indtjeningsmulighederne inden for de faglige områder og dermed med medlemmernes økonomiske bæreevne er det foreslået, at tilskuddet pr. medlem reduceres med en stigende procentdel for kasser, i hvilke den gennemsnitlige årløn ved fuld beskæftigelse ligger over den tilsvarende gennemsnitlige årløn i kasserne taget under ét.

Jeg vil gerne understrege, at der fra arbejdsløshedskassernes side er lagt betydelig vægt på, at de sociale udgifter refunderes kasserne med en for samtlige kasser ensartet mindste procentdel. Regeringen har kunnet tilslutte sig dette synspunkt. Omfanget af hver kasses udgifter til de sociale ydelser er selvsagt til dels bestemt af ledigheden inden for faget, men desuden afhænger omfanget af disse understøttelsesudgifter af forholdet mellem antallet af forsørgere og ikke-forsørgere i kassen og af forsørgerbyrdernes størrelse. Disse forhold er stærkt varierende fra kasse til kasse, og variationen har ingen sammenhæng med,